

N:o 19.

Af herr A. Kihlberg, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i § 2 mom. 2 af Kongl. Kungörelsen den 11 maj 1855 om grunderna och sättet för markgångsprisens bestämmande.

Uti Riksdagens Andra Kammare väcktes under sistlidet år tvenne motioner, en af herr A. P. Danielson och en af undertecknad, båda afseende förändring i bestämmelserna om grunderna och sättet för markgångsprisens bestämmande. Dessa motioner blefvo af Andra Kammarens fjärde tillfälliga utskott gemensamt behandlade, och dess betänkande, som blef i öfverensstämmelse med herr Danielsons mera vidtomfammande ändringsförslag, antogs af Andra Kammaren. Första Kammarens tillfälliga utskott, som hade att behandla samma ärende, hyste deremot betänkligheter vid att vidtaga så omfattande förändringar som Andra Kammaren beslutat, och på tillfälliga utskottets hemställda beslut Första Kammaren att icke biträda Andra Kammarens beslut. Då min förutnämnda motion endast afsåg en förenkling i sättet för upprättande af priskuranter till ledning för bestämmande af det årspris som skall ingå i det tioåriga medelmarkgångspriset, utan att priskuranten derigenom blifver mindre tillförlitlig, så vågar jag till denna Riksdag återkomma med samma förslag, i synnerhet som Första Kammarens tillfälliga utskotts betänkande icke utesluter möjligheten af att den af mig föreslagna för-

ändringen kan vinna Riksdagens godkännande. Jag vågar därför, med åberopande af de skäl, som äro anförda i min förra året ingifna motion, till innevarande Riksdag återkomma med vördsam hemställan,

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t göra framställning om sådan ändring i kongl. kungörelsen den 11 maj 1855 om grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande, att § 2 mom. 3 i nyssnämnda kongl. kungörelse måtte erhålla följande lydelse:

För landet upprättas priskuranterna fögderivis af särskilda nämnder, hvilka utgöras, dels af sockneombud, ett för hvarje socken årligen å kommunalstämma valde bland ortens räntegifvare, skiftesvis af det antal socknar och efter den ordning dem emellan, som konungens befallningshafvande, efter vederbörandes hörande, bestämmer, med iakttagande dock att antalet inom hvarje fögderi icke må vara ringare än fyra och icke öfverstiga åtta, dels af ett motsvarande antal ledamöter, som konungens befallningshafvande, likaledes för året, förordnar bland andra inom fögderiet bosatte för sakkunskap och oveld kände män, helst räntetagare. Erforderligt antal suppleanter må i enahanda ordning utses, att vid inträffande förfall för ordinarie ledamöter i markegångsnämnderna deras ställe intaga. Dessa nämndens ledamöter skola till kronofogden, tvenne gånger för hvarje skatteår, nemligen mellan den 24:de och 31:ta december och mellan den 17:de och 24:de mars insända skriftliga prisuppgifter å de artiklar, som skola ingå i priskuranten. Vid förra tillfället uppgöres priskuranten för de tre sista månaderna och vid det senare för de tre första månaderna af kalenderåret. Efter hvarje gång prisuppgifter sålunda blifvit aflemnade, upprättar kronofogden priskurant upptagande medeltalet af de inkomna prisuppgifterna, hvilka, jemte priskuranten, insändas till konungens befallningshafvande, hvarvid det åligger kronofogden att anmärka huruvida han i något fall anser andra pris än de uppgifna hafva varit i orten gällande, äfvensom att särskildt utsätta de vid marknader och andra afsättningsställen å landet gång-

bara pris; börande i afseende på sådana artiklar, hvilka i allmänhet utgöra föremål för afsalu, endast de pris, som äro gångbara vid så kallad kontant försäljning, läggas till grund för prisuppgifterna, äfvensom för de ifrån kronofogdarne deröfver afgifvande anmärkningar. Ledamot af markegångsnämnd vare vid vite af tio kronor skyldig att inom föreskrifven tid till kronofogden insända prisuppgifter. Samma skyldighet under enahanda ansvar åligge suppleant, i den händelse ordinarie ledamot är förhindrad att uppdraget fullgöra och suppleanten derom blifvit underrättad.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles värdsamt, äfvensom att utskottet täcktes föreslå de redaktionsförändringar, som anses nödiga, på det att syftemålet med motionen må vinnas.

Stockholm den 24 januari 1889.

Alfred Kihlberg.
från Upsala län.
